

[Socialministeren.]

private, selvejende institutioners økonomiske forhold blive fastlagt på de årlige budgetter, dvs. blive vedtaget af de ansvarlige amtsråd og kommunalbestyrelser, hvilket medfører, at institutionerne ikke kan disponere videre, end det offentlige har godkendt.

Som hr. Albertsen ved, bliver dette sikret ved de overenskomster om driften, der indgås mellem amtsråd og kommunalbestyrelser og de selvejende institutioner. Som bekendt er disse overenskomster en forudsætning for, at institutionerne overhovedet kan drives efter bistandsloven med tilskud fra det offentlige, og det er amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes ansvar, at der ved indgåelsen af overenskomsterne sikres en forsvarlig drift. Til vejledning herom har jeg udsendt standardoverenskomster på såvel dag- som døgninstitutioner. Valget af selvejende institutioners bestyrelse må bero på vedtægten. Som bistandsloven er udformet, kan der ikke stilles krav om, hvilke interessegrupper der skal repræsenteres. Derimod vil der naturligvis i de vejledende cirkulærer, der snarest bliver udsendt om institutionerne, dels blive medtaget standardvedtægt, dels blive understreget det ønskelige i medarbejder- og forbrugerindflydelse.

Albertsen (S):

Jeg takker ministeren for svaret og ser, at ministeren i sin konklusion er enig i de ønsker, jeg har fremhævet. Jeg tror, det er særdeles nyttigt, at der i det cirkulære, som jeg forstår ministeren står over for at skulle udsende, bliver lagt vægt på de synspunkter, som jeg fremførte, nemlig at både brugernes og medarbejdernes repræsentation bliver varetaget på betryggende vis, hvilket i høj grad ikke er tilfældet på mange af de institutioner, der i øjeblikket har overenskomster med hensyn til driften.

En sådan holdning falder jo også sammen med den udvikling, der har præget bl. a. sparekasserne, som for nylig har fået andre vedtægter med hensyn til sammensætningen af ledelsen. Jeg tænker også på den udvikling, der er sket inden for børneforsorgen i så henseende, hvor man nu iagttaget hensynet til medarbejderrepræsentation. Jeg forstår, at ministeren i sin vurdering heraf har synspunkter, der falder sammen med det, jeg har fremhævet, og dermed er jeg tilfreds.

Jens Foged (V):

I anledning af den sidste udtalelse fra hr. Albertsen vil jeg gerne stille ministeren et par tillægsspørgsmål. Vil ministeren gribe ind over for selvejende institutioner, også hvor statutterne tydeligt angiver formen for valg af bestyrelse? Jeg forstod på hr. Albertsen, at det var det, han ville have ministeren til, og at han fandt overensstemmelse hermed i ministerens svar. Jeg har forstået det anderledes.

Mit spørgsmål går videre på: vil ministeren på den måde åbne muligheder for, at socialinstitutioner med eventuelt kristeligt sigte som bestyrelsesmedlemmer kan få påtvunget personer med modsat livsopfattelse?

Endelig et tredje spørgsmål: hvis ja, tror ministeren så ikke, at man derved hindrer ønskelige sociale initiativer af frygt for uønsket indblanding?

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Foged, at i mit svar sagde jeg, at der kunne ikke stilles krav fra min side om, hvilke interessegrupper der skal repræsenteres, men at vi vil understrege i et cirkulære det ønskelige i, at der kommer forbruger- og medarbejderindflydelse. Jeg mener ikke, at der ved bistandsloven kan gribes ind i de bestående vedtægter, og kristelige organisationer mener jeg fortsat kan drive deres arbejde, som de hidtil har gjort.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul H. Møller* (KrF) til socialministeren:

„Kan ministeren efter den mellem CPSI og børne- og ungdomsværnet i Helsingørskommune den 8. december 1975 indgåede aftale, hvorunder der er taget hensyn til de intentioner, hr. Henning Becker har haft med de ca. 200 børn fra Sydvietnam, nærmere begrunde, hvorfor hr. direktør Holger Horsten den 9. februar tager afstand fra omtalte aftale?“

(Spm. nr. 324).

Skriftlig begrundelse.

Det er undertegnede indtryk, at de betydelige forskelle, der hersker mellem Vietnam og den danske nation i kulturel-social-ma-